VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2010. gada 13. septembrī *

Lieta T-314/06

Whirlpool Europe Srl, Komerio [*Comerio*] (Itālija), ko pārstāv M. Bronkerss [*M. Bronckers*] un F. Luī [*F. Louis*], advokāti,

prasītāja,

ko atbalsta

Itālijas Republika, ko pārstāv Dž. Albencio [*G. Albenzio*], *avvocato dello Stato*,

un

Eiropas Mājsaimniecības iekārtu ražošanas padome (*CECED*), Brisele (Beļģija), ko pārstāv I. Desmeds [*Y. Desmedt*] un A. Ferheidens [*A. Verheyden*], *avocats*,

personas, kas iestājušās lietā,

* Tiesvedības valoda — angļu.

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv J. P. Hikss [*J.-P. Hix*], pārstāvis, kam palīdz G. Berišs [*G. Berrisch*], advokāts,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko pārstāv H. van Flīts [*H. van Vliet*] un T. Šarfs [*T. Scharf*], pārstāvji,

un

LG Electronics, Inc., Seula (Dienvidkoreja), ko sākotnēji pārstāvēja L. Rīsmans [*L. Ruessmann*] un P. Hekers [*P. Hecker*], pēc tam — L. Rīsmans un A. Villemss [*A. Willems*], advokāti,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasības pieteikumu daļēji atcelt Padomes 2006. gada 25. augusta Regulu (EK) Nr. 1289/2006, ar kuru nosaka galīgo antidempinga maksājumu un pilnīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro atsevišķu Korejas Republikas izcelsmes blakusdurvju ledusskapju importam (OV L 236, 11. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*] (referents), tiesneši V. Vadapals [*V. Vadapalas*] un L. Trišo [*L. Truchot*],

sekretāre K. Kanca [*C. Kantza*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2009. gada 11. novembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 Antidempinga pamatregulējumu veido Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), grozītā redakcijā (turpmāk tekstā — "pamatregula") (kas aizstāta ar Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp., labojums OV 2010, L 7, 22. lpp.)).

2 Pamatregulas 1. panta 1. un 4. punktā (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 1. panta 1. un 4. punkts) ir noteikts:

"1. Antidempinga maksājumu var piemērot visām precēm par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība Kopienā rada zaudējumus [kaitējumu].

[..]

4. Šajā regulā "līdzīga prece" ir prece, kas ir identiska, tas ir, no visiem aspektiem vienāda ar attiecīgo preci, vai arī, ja šādas preces nav, ar to saprot citu preci, kuras īpašības ir ļoti līdzīgas attiecīgās preces īpašībām, kaut arī tās nav identiskas no visiem aspektiem."

3 Pamatregulas 15. pantā (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 15. pants) ir paredzēts:

"1. Visas šajā regulā paredzētās konsultācijas notiek Padomdevējā komitejā, kurā ietilpst pārstāvji no katras dalībvalsts un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis. Konsultācijas sarīko nekavējoties pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc Komisijas iniciatīvas tādā laikposmā, kas ļauj turēties pie šajā regulā noteiktajiem termiņiem [ievērot šajā regulā noteiktos termiņus].

2. Komitejas sēdi sasauc priekšsēdētājs. Viņš dalībvalstīm[,] cik drīz vien iespējams, bet ne vēlāk kā 10 darbdienas pirms sanāksmes, sniedz visu būtisko informāciju.

3. Ja nepieciešams, konsultācijas var notikt tikai rakstveidā; šādā gadījumā Komisija to dara zināmu visām dalībvalstīm un norāda termiņu, kurā tām ir tiesības izteikt savus atzinumus vai pieprasīt mutisku [mutvārdu] konsultāciju, ko organizē priekšsēdētājs, ar noteikumu, ka šādu mutisku [mutvārdu] konsultāciju sarīko tādā laikposmā, kas ļauj turēties pie šajā regulā noteiktajiem termiņiem [ievērot šajā regulā noteiktos termiņus].

4. Konsultācijā jo īpaši aplūko:

[..]

d) pasākumus, kādi attiecīgajos apstākļos ir piemēroti, lai novērstu vai koriģētu dempinga radītos zaudējumus [radīto kaitējumu], kā arī šādu pasākumu ieviešanas veidus un līdzekļus."

4 10 darba dienu termiņš, kas pamatregulas 15. panta 2. punktā (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 15. panta 2. punkts) ir noteikts Padomdevējas komitejas priekšsēdētājam, lai darītu zināmu visu būtisko informāciju, pamatregulā tika ieviests ar Padomes 2004. gada 8. marta Regulu (EK) Nr. 461/2004 (OV L 77, 12. lpp.), kuras 17. apsvērumā ir izklāstīts:

"Informācija, kas Padomdevējā komitejā tiek sniegta dalībvalstīm, bieži ir ļoti tehniska un ietver sīki izstrādātu ekonomisko un juridisko analīzi. Lai dalībvalstīm dotu pietiekami daudz laika izskatīt šo informāciju, tā jānosūta[,] vēlākais[,] 10 dienas pirms Padomdevējas komitejas priekšsēdētāja noteiktā sapulces datuma."

5 Pamatregulas 20. pantā (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 20. pants) ir noteikts:

"1. Sūdzību iesniedzēji, importētāji un eksportētāji un to pārstāvības apvienības, un eksportētājvalsts pārstāvji var pieprasīt, lai viņiem sniedz sīkāku informāciju, kas ir pamatā būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata ir ieviesti pagaidu

pasākumi. Pieprasījumus par šādas informācijas izpaušanu iesniedz rakstveidā tūlīt pēc pagaidu pasākumu ieviešanas, un informāciju pēc tam[,] cik ātri vien iespējams[,] sniedz rakstveidā.

2. Šīs regulas 1. punktā minētās puses var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu vai pārtraukt izmeklēšanu vai lietas izskatīšanu, neieviešot pasākumus, īpašu uzmanību veltot informācijai par faktiem vai apsvērumiem, kas atšķiras no tiem, kurus izmantoja, ieviešot kādu no pagaidu pasākumiem.

[..]

4. Informācijas galīgo nodošanu atklātībai veic rakstveidā. Ievērojot prasību par konfidenciālas informācijas aizsardzību, galīgo informāciju sniedz pēc iespējas ātrāk un parasti ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms galīgā lēmuma pieņemšanas vai Komisijas priekšlikuma iesniegšanas par galīgo rīcību, ievērojot 9. pantu. Ja Komisija tajā brīdī nevar informēt par konkrētiem faktiem vai apsvērumiem, tos dara zināmus pēc iespējas ātrākā laikā. Informācijas atklāšana neskar turpmākos Komisijas vai Padomes lēmumus, bet, ja šāds lēmums balstās uz jebkuriem atšķirīgiem faktiem vai apsvērumiem, tos dara zināmus pēc iespējas ātrāk.

5. Protestus, kas tikuši iesniegti pēc informācijas galīgās nodošanas atklātībai, ņem vērā tikai tad, ja tos saņem laikposmā, kādu Komisija nosaka katram atsevišķam gadījumam, un tam ir jābūt vismaz 10 dienas ilgam, pienācīgi ņemot vērā lietas steidzamību."

Tiesvedības priekšvēsture

1. *Tirgus, par kuru tiek veikta izmeklēšana*

6 Aukstumkameras–saldētavas apvienojumu tirgum, attiecībā uz kuru veikta izmeklēšana, kuras laikā tika pieņemti apstrīdētie antidempinga pasākumi, ir trīs segmenti:

— apakšā uzstādāmas saldētavas, kad aukstumkamera (svaigo produktu nodalījums) ir virs saldētavas;

— augšā uzstādāmas saldētavas, kad saldētava ir virs aukstumkameras (svaigo produktu) nodalījuma;

— blakusdurvju ledusskapji, kuriem ir divi nodalījumi, kas atrodas blakus viens otram, ar atsevišķām durvīm katram nodalījumam.

7 Tirgū nesen parādījies jauna veida aukstumkameras–saldētavas apvienojums ar trijām durvīm, kurā saldētava ir zem svaigo produktu nodalījuma visa vienā gabalā. Saldētava ir aprīkota ar vienām durvīm, kamēr divas blakus durvis atveras uz svaigo produktu nodalījumu.

2. *Izmeklēšanas procedūras sākotnējais posms*

8 Prasītāja *Whirlpool Europe Srl* 2005. gada 18. aprīlī, pamatojoties uz pamatregulu, iesniedza Eiropas Kopienu Komisijai sūdzību par atsevišķu Dienvidkorejas izcelsmes ledusskapju importu.

9 2005. gada 2. jūnijā Komisija publicēja paziņojumu par antidempinga procedūras uzsākšanu attiecībā uz dažu Korejas Republikas izcelsmes divdurvju ledusskapju importu (OV C 135, 4. lpp.). Preces, par kurām tika apgalvots, ka tās pārdod par dempinga cenām, ir aukstumkameras–saldētavas apvienojums ar tilpumu, kas lielāks par 400 litriem, kas aprīkots ar vismaz divām atdalītām un sastatītām ārdurvīm.

10 Komisija nosūtīja jautājumus visām ar izmeklēšanu nepārprotami saistītajām pusēm.

11 Korejas sabiedrība *LG Electronics, Inc.* (turpmāk tekstā — "*LG*") norādīja, ka preces, par kuru tiek veikta izmeklēšana, definīcijā būtu bijis jāiekļauj visi lielie ledusskapji, ja tie kalpo vienam un tam pašam nolūkam, proti, pārtikas un dzērienu uzglabāšanai, un to lielākajai daļai ir gan svaigo produktu nodalījums, gan saldētavas nodalījums.

12 *LG* turklāt apgalvoja, ka attiecīgās preces apraksts paziņojumā par izmeklēšanas uzsākšanu esot kļūdains. Tā norādīja, ka nozarē par blakusdurvju ledusskapjiem uzskata ledusskapjus ar svaigo produktu nodalījumu (aukstumkamera) un saldētavas nodalījumu, kas atrodas blakus viens otram un ir aprīkoti ar atsevišķām ārējām durvīm katram nodalījumam. Kā tā apgalvoja, ja paziņojumā par izmeklēšanas uzsākšanu dotais preces apraksts paliek spēkā, izmeklēšanai būtu jāaptver arī atsevišķas "apakšā uzstādāmas saldētavas", proti, svaigo produktu nodalījuma un saldētavas apvienojumi, kas

aprīkoti ar divām durvīm ledusskapja nodalījumam augšā un vienām durvīm saldētavai apakšā, toties nebūtu jāaptver salīdzināmi modeļi ar vienām durvīm katram nodalījumam. *LG* tādēļ lūdza, vai nu izslēgt no izmeklēšanas jomas visus aukstumkameras un saldētavas apvienojumus ar trim vai vairāk durvīm, vai arī paplašināt tās jomu, aptverot visus aukstumkameras un saldētavas apvienojumus.

13 Galu galā *LG* apgalvoja, ka būtiskas ir nevis modeļu ārējās pazīmes, proti, durvis, bet gan to iekšējā konfigurācija. Konkrētāk, *LG* uzskatīja, ka blakusdurvju ledusskapja raksturīgākā pazīme ir svaigo produktu un saldētavas nodalījumu izkārtojums.

14 2005. gada 14. novembrī prasītāja nosūtīja Komisijai analīzi no patērētāju publikācijām, kurās tika atbalstīta trīsdurvju ledusskapju iekļaušana attiecīgās preces definīcijā.

15 2005. gada 17. novembrī, tikšanā laikā ar Komisiju, prasītāja uzzināja par *LG* argumentāciju attiecībā uz attiecīgās preces definīciju. Tā uz to atbildēja rakstveidā 2005. gada 13. decembrī. Ar 2006. gada 17. un 25. janvāra vēstulēm *LG* iesniedza citus apsvērumus, uz kuriem prasītāja atbildēja 2006. gada 31. janvārī. 2006. gada 2. februārī Komisija vēlreiz uzklausīja prasītāju. 2006. gada 6., 7. un 15. februārī *LG* iesniedza Komisijai jaunus apsvērumus attiecībā uz attiecīgās preces definīciju.

3. *Pagaidu regula*

16 Komisija 2006. gada 28. februārī pieņēma Regulu (EK) Nr. 355/2006 par pagaidu antidempinga maksājumu uzlikšanu atsevišķu Korejas Republikas izcelsmes blakusdurvju ledusskapju ievedumiem [importam] (OV L 59, 12. lpp.; turpmāk tekstā — "pagaidu regula").

17 Pagaidu regulā Komisija noraidīja *LG* argumentu, ka visi ledusskapji būtu aptverami, tāpēc ka blakusdurvju ledusskapju tirgus esot "skaidri nodalīts un īpašs tirgus segments". Konkrēto fizisko īpašību, it īpaši divu blakus novietoto lielo durvju, dēļ blakusdurvju ledusskapim esot "sava īpaša vieta" svaigo produktu nodalījumu un saldētavu apvienojumu tirgū.

18 Komisija noraidīja arī *LG* argumentu, ka no izmeklēšanas procedūras ir izslēdzami visi svaigo produktu nodalījuma un saldētavas apvienojumi ar trim vai vairāk durvīm, pamatojot ar to, ka izmeklēšanā ir konstatēts, ka nav "vienoti lietotas" blakusdurvju ledusskapju "definīcijas". *LG* norādītais trīsdurvju svaigo produktu nodalījuma un saldētavas apvienojums savukārt tirgū esot atrodams līdzās citiem blakusdurvju ledusskapju modeļiem.

19 Komisija provizoriski secināja, ka, lai gan ir ietilpības, fakultatīvo funkciju un izmantoto materiālu atšķirības, visu paveidu blakusdurvju ledusskapjiem, ieskaitot trīsdurvju svaigo produktu nodalījuma un saldētavas apvienojumus ar apakšā iemontētu saldētavu, ir vienādas fiziskās un tehniskās pamatīpašības un tie pamatā tiek izmantoti vienādām vajadzībām.

20 Tādējādi Komisija konstatēja, ka blakusdurvju ledusskapjiem, ko izgatavo un pārdod Eiropas Savienībā Kopienas ražošanas nozare, no vienas puses, un blakusdurvju ledusskapjiem, ko izgatavo un pārdod Korejas Republikā, no otras puses, būtībā ir vienādas fiziskās un tehniskās pamatīpašības un galvenie izmantošanas veidi un tādēļ šie izstrādājumi provizoriski uzskatāmi par līdzīgām precēm pamatregulas 1. panta 4. punkta nozīmē.

21 Tā rezultātā pagaidu regulas 1. pantā ir noteikts:

"Ar šo tiek uzlikts provizorisks antidempinga maksājums Korejas Republikas izcelsmes blakusdurvju ledusskapjiem, t.i., aukstuma kameras un saldētavas apvienojumiem, kuru tilpība pārsniedz 400 l, ar vismaz divējām atsevišķām blakus novietotām ārējām durvīm, kas klasificējami ar KN kodu ex 8418 10 20 (TARIC kods 8418 10 20 91)."

4. *Izmeklēšanas procedūras pēcposms*

22 Saņēmušas no Komisijas paziņojumu par tās pagaidu secinājumiem, prasītāja un *LG* iesniedza jaunus apsvērumus par attiecīgās preces definīciju. *LG* nosūtīja Komisijai arī ekspertīzes ziņojumu par ledusskapju klasifikācijas projektu. Vēstuļu apmaiņas gaitā prasītāja un *LG* izveidoja savu nostāju attiecīgās preces definēšanā.

5. *Galīgās informācijas dokuments*

23 Komisija 2006. gada 30. jūnijā sagatavoja galīgās informācijas dokumentu. Tajā tā atgādināja, ka, definējot attiecīgo ražojumu, Savienības iestāžu ierastā prakse ir galvenokārt ņemt vērā minētā ražojuma fiziskās un tehniskās pamatīpašības un ka modeļus, kas klasificēti dažādos ražojumu [preču] segmentos, parasti uzskata par vienu ražojumu [preci], ja vien atsevišķie segmenti nav skaidri nodalīti.

24 Komisija uzskatīja, ka izmeklēšanā tika konstatēts, ka tradicionālais lielas ietilpības apvienojumu tirgus dalījums trīs segmentos nav ticis apstrīdēts un ir bijis zināms visiem nozares tirgus dalībniekiem, kādēļ nebija pamatojuma attiecīgās preces definīcijā iekļaut visus apvienojumus, kā to lūdza *LG*.

25 Komisija turklāt norādīja, ka ne fiziskās īpašības (divas blakusdurvis un iekārtas lielums), ne tirdzniecības apsvērumi un patērētāja uztvere nepamato trīsdurvju modeļa izslēgšanu no attiecīgās preces definīcijas. Komisija no tā tādējādi secināja, ka šajā definīcijā bija iekļaujams "trīsdurvju modelis".

6. *Pārskatītais galīgās informācijas dokuments*

26 Ieinteresētajām pusēm tika noteikts termiņš, kas beidzās 2006. gada 11. jūlijā, komentāru sniegšanai par galīgās informācijas dokumentu.

27 Padomdevējas komitejas priekšsēdētājs 2006. gada 5. un 6. jūlijā nosūtīja dalībvalstīm dokumentus par galīgajiem pasākumiem, kurus Komisija gatavojās piedāvāt.

28 Prasītāja un *LG* 2006. gada 11. jūlijā iesniedza savus komentārus par galīgās informācijas dokumentu. Prasītāja apliecināja savu pievienošanos Komisijas noteiktajai attiecīgās preces definīcijai, kamēr *LG* vēlreiz apstrīdēja pamatojumu un secinājumus, ko šajā sakarā bija pieņēmusi Komisija.

29 Ar 2006. gada 14. jūlija vēstuli Komisija informēja dalībvalstis, ka tā ir grozījusi savu nostāju attiecībā uz attiecīgās preces definīciju, no kuras tā turpmāk izslēdz trīsdurvju ledusskapjus.

30 Ar 2006. gada 17. jūlija vēstuli, kas adresēta Komisijas par tirdzniecību atbildīgajam loceklim, prasītāja apstrīdēja šo nostājas maiņu, par kuru tā uzzināja neoficiāli.

31 Ar 2006. gada 19. jūlija vēstuli Komisija nosūtīja prasītājai pārskatīto galīgās informācijas dokumentu, to informējot par šo grozījumu. Šajā dokumentā Komisija norādīja:

"Iepriekšminētais eksportētājs iesniedza papildu pierādījumus, kas apstiprināja blakusdurvju ledusskapju segmentu definīciju, pamatojoties uz nodalījumu iekšējo izkārtojumu, nevis uz durvju novietojumu. Pēc informācijas galīgās nodošanas atklātībā, ņemot vērā šā paša eksportētāja iesniegtos papildu pierādījumus, plašāk tika novērtēta dažu vadošo zinātniskās pētniecības institūtu un klasifikācijas iestāžu paustā nostāja (to vairākums blakusdurvju ledusskapjus klasificē, pamatojoties uz iekšējo izkārtojumu, nevis durvju izvietojumu). Šādi tika secināts, ka fizisko īpašību ziņā trīsdurvju modeli nevar attiecināt uz blakusdurvju ledusskapju tirgus segmentu [..]. Gan sūdzības iesniedzējs, gan Kopienas ražošanas nozare iesniedza patērētāju aptaujas, kuras atbalsta to attiecīgos uzskatus un ir [savstarpējā] pretrunā. Tāpēc šai ziņā nevarēja izdarīt skaidru secinājumu par labu vienam vai otram viedoklim.

No iepriekš teiktā izriet, ka trīsdurvju modelis jāattiecina uz apakšā uzstādāmu saldētavu, nevis uz blakusdurvju ledusskapju segmentu. [..]

Tādēļ tika uzskatīts par atbilstošu caurlūkot ražojuma [preču] klāsta definīciju, kas noteikta pagaidu regulā. Tālab attiecīgais ražojums galīgi tiek definēts kā saldētavas un aukstumkameras apvienojums, kura tilpība pārsniedz 400 litrus un kurā saldētavas un aukstumkameras ir blakus viena otrai; tā izcelsme ir Korejas Republikā, un pašlaik tas tiek klasificēts ar KN kodu ex 8418 10 20."

32 Prasītājai un pārējām ieinteresētajām pusēm tika noteikts termiņš, kas beidzās 2006. gada 31. jūlijā plkst. 10.00, apsvērumu iesniegšanai.

33 2006. gada 19. un 20. jūlijā sanāca Padomdevēja komiteja un izskatīja galīgos pasākumus, ko Komisija bija iecerējusi piedāvāt Eiropas Savienības Padomei, tajā skaitā attiecīgās preces jauno definīciju, no kuras bija izslēgti trīsdurvju aukstumkameras–saldētavas apvienojumi.

34 Ar 2006. gada 28. jūlija vēstulēm prasītāja un Eiropas Mājsaimniecības iekārtu ražošanas padome (*CECED*) pauda kritiku par pārskatītajā galīgās informācijas dokumentā ietverto attiecīgās preces definīcijas grozījumu.

35 2006. gada 31. jūlijā Komisija iesniedza Padomei regulas priekšlikumu COM(2006) 436, galīgā redakcija, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un pilnīgi [pilnībā] iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro atsevišķu Korejas Republikas izcelsmes blakusdurvju ledusskapju ievedumiem [importam].

36 Ar 2006. gada 9. augusta vēstuli Komisija atbildēja uz prasītājas 2006. gada 28. jūlija apsvērumiem.

7. *Apstrīdētā regula*

37 2006. gada 25. augustā Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 1289/2006, ar kuru nosaka galīgo antidempinga maksājumu un pilnīgi [pilnībā] iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro atsevišķu Korejas Republikas izcelsmes blakusdurvju ledusskapju importam (OV L 236, 11. lpp.; turpmāk tekstā — "apstrīdētā regula").

38 Apstrīdētās regulas 1. pantā ir noteikts:

"Ar šo tiek noteikts galīgs antidempinga maksājums Korejas Republikas izcelsmes divdurvju ledusskapjiem, t.i., aukstuma kameras un saldētavas apvienojumiem, kuru tilpība pārsniedz 400 l, ar blakus novietotiem aukstuma kameras un saldētavas nodalījumiem; šos ledusskapjus klasificē ar KN kodu ex 8418 10 20 (TARIC kods 8418 10 20 91)."

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

39 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas [tagad — Vispārējā tiesa] kancelejā iesniegts 2006. gada 17. novembrī, prasītāja cēla šo prasību.

40 Paziņojums par prasības celšanu tika publicēts 2006. gada 30. decembra *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 326, 67. lpp.).

41 Ar attiecīgi 2007. gada 11. janvārī un 14. februārī Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegtajiem dokumentiem Komisija un *LG* lūdza atļauju iestāties šajā lietā Padomes prasījumu atbalstam.

42 Ar 2007. gada 9. februārī Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegtajiem dokumentiem *CECED* un *Electrolux* lūdza atļauju iestāties šajā lietā prasītājas prasījumu atbalstam.

43 Ar 2007. gada 26. februāra rīkojumu Pirmās instances tiesas trešās palātas priekšsēdētājs atļāva Komisijai iestāties lietā.

44 Ar 2007. gada 10. maija rīkojumu Pirmās instances tiesas trešās palātas priekšsēdētājs atļāva *CECED* un *LG* iestāties lietā.

45 Ar 2007. gada 22. jūnijā Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegto dokumentu Itālijas Republika lūdza atļauju iestāties šajā lietā prasītājas prasījumu atbalstam.

46 Ar 2007. gada 4. septembra rīkojumu Pirmās instances tiesas trešās palātas priekšsēdētājs atļāva Itālijas Republikai iestāties lietā.

47 Tā kā Pirmās instances tiesu palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tika norīkots uz sesto palātu, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.

48 Ar 2008. gada 10. janvāra rīkojumu Pirmās instances tiesa (sestā palāta) noraidīja *Electrolux* lūgumu ļaut iestāties lietā.

49 Ar 2009. gada 8. oktobra rīkojumu sestās palātas priekšsēdētājs apmierināja prasītājas lūgumu par šo dokumentu konfidencialitāti attiecībā uz *CECED* un *LG*, izņemot vienu no attiecīgajiem dokumentiem, lūgums par kura konfidencialitāti attiecībā pret *LG* tika noraidīts. Šī pēdējā minētā dokumenta pilna versija tādējādi tika izsniegta *LG*.

50 Noklausoties tiesneša referenta ziņojumu, Pirmās instances tiesa (sestā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu un procesa organizatorisko pasākumu ietvaros aicināja lietas dalībniekus rakstiski atbildēt uz dažiem jautājumiem. Lietas dalībnieki to veica noteiktajā termiņā.

51 Tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz jautājumiem, ko Pirmās instances tiesa uzdeva 2009. gada 11. novembra tiesas sēdē.

52 Prasītājas, kuru atbalsta Itālijas Republika un *CECED*, prasījumi Pirmās instances tiesai [pēc 2009. gada 1. decembra — Vispārējai tiesai; turpmāk tekstā — "Vispārējā tiesa"] ir šādi:

— atcelt apstrīdēto regulu tiktāl, ciktāl attiecīgās preces definīcija, ko norādījusi Padome, neietver visus lielizmēra aukstumkameras–saldētavas apvienojumus ar vismaz divām ārējām blakusdurvīm;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

53 Padomes, kuru atbalsta Komisija un *LG*, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepieņemamu vai nepamatotu;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

54 Tā kā tiesnesis T. Čipevs [*T. Tchipev*] nevarēja izskatīt šo lietu pēc mutvārdu procesa pabeigšanas, lieta tika nodota palātas priekšsēdētājam Meijam [*Meij*] kā tiesnesim referentam un, piemērojot Reglamenta 32. panta 3. punktu, tiesnesis Vadapals [*Vadapalas*] tika iecelts, lai nokomplektētu palātu.

55 Ar 2010. gada 5. jūlija rīkojumu Vispārējā tiesa (sestā palāta) jaunā sastāvā atkārtoti uzsāka mutvārdu procesu un lietas dalībnieki tika informēti, ka tie tiks uzklausīti jaunā tiesas sēdē 2010. gada 8. septembrī.

56 Ar attiecīgi 2010. gada 9.,12., 14., 15. un 16. jūlija vēstulēm prasītāja, Padome, Komisija, *CECED*, *LG* un Itālijas Republika informēja Vispārējo tiesu, ka tās atsakās tikt uzklausītas no jauna.

57 Tādējādi sestās palātas priekšsēdētājs nolēma pabeigt mutvārdu procedūru.

Juridiskais pamatojums

1. *Par apgalvoto Reglamenta 116. panta 6. punkta noteikumu pārkāpumu*

58 Tiesas sēdē Padome norādīja, ka Itālijas Republika nevarēja savā lūgumā ļaut iestāties lietā norādīt apsvērumus par tiesvedības būtību, kuri varēja tikt iesniegti tikai mutvārdu procesā.

59 Vispārējā tiesa norāda, ka saskaņā ar Reglamenta 116. panta 6. punktu personai, kas iestājusies lietā un kas kā Itālijas Republika pieteikumu ir iesniegusi pēc šī reglamenta 115. panta 1. punktā paredzētā sešu nedēļu termiņa, kas sākas datumā, kad *Oficiālajā Vēstnesī* tiek publicēts paziņojums par prasības celšanu, beigām, ir tiesības piedalīties tikai mutvārdu procesā, saņemt tiesas sēdes ziņojumu un uz tā pamata sniegt savus apsvērumus tiesas sēdē (Tiesas 2009. gada 26. marta spriedums lietā C-113/07 P *Selex Sistemi Integrati*/Komisija, Krājums, I-2207. lpp., 36. punkts).

60 Tomēr ir jākonstatē, kā to tiesas sēdē norādīja Itālijas Republika, ka apsvērumi, kurus tā ir norādījusi savā lūgumā ļaut iestāties lietā, ir tikai motīvu izklāsts, kurus tā ir norādījusi šī lūguma pamatojumam, un tie neskar prasības pamatotību.

61 Tādējādi ir jāsecina, ka Reglamenta 116. panta 6. punkta prasības nav pārkāptas.

2. *Par prasījumiem atcelt tiesību aktu*

Par pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

62 Padome apgalvo, ka šī prasība ir nepieņemama tiktāl, ciktāl prasītāja lūdz daļēji atcelt apstrīdēto regulu tikai tādēļ, ka Padomes norādītajā attiecīgās preces definīcijā un līdzīgas preces definīcijā nav iekļauti visi lielie aukstumkameras–saldētavas apvienojumi, kuriem ir vismaz divas ārējās blakusdurvis. Šajā ziņā Padome atsaucas uz judikatūru, saskaņā ar kuru Savienības tiesību akta daļēja atcelšana ir iespējama tikai tiktāl, ciktāl elementi, kurus lūdz atcelt, ir nodalāmi no pārējā tiesību akta.

63 Padome apstrīd arī prasītājas lūgumu, kas tika iesniegts replikas posmā un kura mērķis ir panākt apstrīdētās regulas atcelšanu un tās 1. panta atcelšanu kopsakarā ar apstrīdētā akta atstāšanu spēkā līdz brīdim, kad Savienības iestādes noteiktu pasākumus, kas ietvertu Vispārējās tiesas sprieduma par tiesību akta atcelšanu izpildi. Ar šo lūgumu šajā instancē tikšot grozīts strīdus priekšmets, tādēļ, ja Vispārējā tiesa atceltu apstrīdēto regulu vai tās 1. pantu pilnībā, tā spriestu *ultra petita*.

64 Padome visbeidzot norāda, ka Vispārējā tiesa nevar labot Savienības iestāžu kļūdu, atzīstot par spēkā neesošu trīsdurvju ledusskapju "svītrošanu pēdējā brīdī" no apstrīdēto antidempinga pasākumu piemērošanas.

65 Prasītāja apstrīd argumentus, kurus Padome norādījusi prasības nepieņemamības atbalstam.

Vispārējās tiesas vērtējums

66 Vispārējā tiesa uzskata, ka šīs lietas apstākļos nav jālemj par Padomes norādītajiem argumentiem prasības nepieņemamības atbalstam, jo prasītājas prasījumi par tiesību akta atcelšanu katrā ziņā ir jānoraida pēc būtības (šajā ziņā skat. Tiesas 2004. gada 23. marta spriedumu lietā C-233/02 Francija/Komisija, *Recueil*, I-2759. lpp., 26. punkts).

Par lietas būtību

67 Prasītāja norāda četrus pamatus savu prasījumu atcelt tiesību aktu atbalstam. Pirmkārt, Padome un Komisija neesot ievērojušas prasītājas tiesības uz aizstāvību saistībā ar trīsdurvju ledusskapju "izslēgšanu pēdējā brīdī" no attiecīgās preces definīcijas. Otrkārt, iestādes neesot "laikus" konsultējušās ar dalībvalstīm Padomdevējas komitejas ietvaros par šo izslēgšanu, pārkāpjot pamatregulas 15. panta 2. punkta noteikumus. Treškārt, apstrīdētā regula neesot pietiekami pamatota attiecībā uz izslēgšanu,

par kuru ir strīds. Ceturtkārt un visbeidzot, iestādes esot pieļāvušas kļūdu tiesību piemērošanā, izvēloties izmantojamo metodi attiecīgās preces definēšanā.

Par pirmo pamatu — prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu saistībā ar trīsdurvju ledusskapju izslēgšanu no attiecīgās preces definīcijas

— Lietas dalībnieku argumenti

68 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija sagatavoja pārskatīto galīgās informācijas dokumentu 2006. gada 19. jūlijā un tai saskaņā ar pamatregulas 20. panta 5. punktu (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 20. panta 5. punkts) bija jādod ieinteresētajām personām vismaz 10 dienu termiņš apsvērumu iesniegšanai. Komisija esot nosūtījusi priekšlikumu par galīgajiem pasākumiem 2006. gada 31. jūlijā jeb "dažas stundas" pēc šīm personām noteiktā termiņa apsvērumu iesniegšanai beigām (skat. iepriekš 32. punktu).

69 Prasītāja norāda, ka līdzīgas preces definīcijas grozījums attiecas uz "būtisku elementu" antidempinga procedūrā un ir visai neierasta lieta procedūras vēlākā posmā. Prasītāja esot nosūtījusi Komisijai 30 lapas ar apsvērumiem, kas papildinātas ar 13 jauniem pielikumiem, uz kuriem tā nekādi nav atsaukusies apstrīdētajā regulā. Pēdējā

minētajā esot tikai atkārtoti apsvērumi, kas jau tika norādīti 2006. gada 19. jūlijā nosūtītajā pārskatītajā galīgās informācijas dokumentā.

70 Prasītāja vienlīdz norāda, ka tas, ka Komisija gaidīja līdz 2006. gada 9. augustam, lai atbildētu uz prasītājas apsvērumiem, un to veica detalizēti, parāda, ka tās apsvērumi bija būtiski un tie prasīja padziļinātu pārbaudi, kas nenotika pirms Komisijas galīgā piedāvājuma grozīšanas un nosūtīšanas Padomei 2006. gada 31. jūlijā. Šajos apstākļos fakts, ka Komisijai netika atvēlēts pienācīgs laiks prasītājas apsvērumu pārbaudei, esot mazinājis prasītājas tiesību uz aizstāvību lietderīgo iedarbību.

71 Šajā ziņā prasītāja norāda, ka pamatregulas 20. panta 5. punktā noteiktais termiņš neesot tikai formalitāte, kas jāievēro, bet tā mērķis ir nodrošināt ieinteresēto personu tiesības tikt lietderīgi uzklausītām.

72 Otrkārt, prasītāja replikā apgalvo, ka, izņemot divas vēstules un vienas piezīmes no ASV administrācijas, kuras Padome ir pievienojusi aizstāvības rakstam, lai pierādītu "lobēšanu", kurai bija pakļauta attiecīgās preces definīcija līdz pēdējam brīdim, neviens no dokumentiem un tālruņa sarunām, kas ietekmēja galīgos secinājumus, pie kuriem nonāca Komisija, netika pievienoti nekonfidenciālajai lietas materiālu versijai un tādējādi darīti zināmi ieinteresētajām personām. Tādēļ Padome esot pārkāpusi procesuālās vienlīdzības un lietas dalībnieku vienlīdzības principu, jo neesot izpaudusi visus dokumentus, kas saistās ar "lobēšanas" darbībām, kas vērstas pret Komisiju.

73 Padome apstrīd šī pamata pamatotību, kā arī argumentu, kurus prasītāja izvirzījusi replikas posmā, pieņemamību.

— Vispārējās tiesas vērtējums

74 Tiesību uz aizstāvību ievērošana ir Savienības tiesību pamatprincips, saskaņā ar kuru uzņēmumiem, ko skar izmeklēšanas procedūra, kas beidzas ar antidempinga regulas pieņemšanu, administratīvā procesa laikā ir jādod iespēja lietderīgi paust savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu patiesumu (skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 28. oktobra spriedumu lietā T-35/01 *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome, Krājums, II-3663. lpp., 288. un 289. punkts un tajos minētā judikatūra).

75 Šī prasība ir ieviesta pamatregulas 20. pantā, kura 4. punktā (20. panta 4. punkts tagad ir Regulas Nr. 1225/2009 20. panta 4. punkts) ir paredzēta galīgās informācijas nosūtīšana rakstveidā. Saskaņā ar šo noteikumu, ja galīgi pieņemtais lēmums ir pamatots uz faktiem un apsvērumiem, kas atšķiras no tiem, kas paziņoti galīgās informācijas ceļā, tie "ir jāpaziņo, cik vien ātri iespējams". Pamatregulas 20. panta 5. punktā ir precizēts, ka "protestus [apsvērumus], kas tikuši iesniegti pēc informācijas galīgās nodošanas atklātībai, ņem vērā tikai tad, ja tos saņem laikposmā, kādu Komisija nosaka katram atsevišķam gadījumam, un tam ir jābūt vismaz 10 dienas ilgam, pienācīgi ņemot vērā lietas steidzamību".

76 Šajā lietā ir skaidrs, ka Komisija pārskatīto galīgās informācijas dokumentu nosūtīja prasītājai 2006. gada 19. jūlijā un tās apsvērumu paziņošanai noteica tai termiņu, kas beidzās 2006. gada 31. jūlijā. Ir skaidrs arī tas, ka prasītāja 2006. gada 28. jūlijā

iesniedza savus apsvērumus par pārskatīto galīgās informācijas dokumentu un ka Komisija galīgo regulas priekšlikumu iesniedza Padomei 2006. gada 31. jūlijā jeb 12 dienas pēc pārskatītā galīgās informācijas dokumenta nosūtīšanas prasītājai. No tā izriet, ka prasītājas paziņotie apsvērumi bija Komisijas rīcībā pirms pamatregulas 20. panta 5. punktā noteiktā 10 dienu termiņa un ka tā gaidīja termiņa beigas, lai nosūtītu Padomei galīgo regulas priekšlikumu.

77 Ir jānorāda turklāt, ka apstāklis, ka Padomei iesniegtais galīgais regulas priekšlikuma projekts tiek izplatīts Komisijā atbilstoši rakstveida procedūrai, lai saņemtu iestādes locekļu piekrišanu, neapdraud prasītājas iespēju tikt pienācīgi uzklausītai, jo vajadzības gadījumā Komisija var apturēt šo rakstveida procedūru vai vēl grozīt savu priekšlikuma projektu pēc ieinteresēto personu apsvērumu iesniegšanas.

78 Tādējādi ir jāsecina, ka Komisija nav pārkāpusi pamatregulas 20. panta 5. punkta prasības. Šī iemesla dēļ nevar tikt konstatēts nekāds prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

79 Šādu secinājumu nevar likt apšaubīt prasītājas arguments, ka tikušas pārkāptas tās tiesības uz aizstāvību un tiesības tikt informētai, jo tai netika nosūtītas atsevišķas vēstules, kā arī piezīmes saistībā ar tālruņa sarunām, pārkāpjot pamatregulas 20. panta noteikumus.

80 Šajā ziņā ir jānorāda, ka prasītāja secina, ka pastāv dokumenti, kas tai nav nosūtīti, papildus dokumentiem, kurus Padome ir uzrādījusi tiesvedībā Vispārējā tiesā, proti, divas ASV iestāžu vēstules, kas adresētas Komisijai, un viena Komisijas iekšējo dienestu vēstule, kurā izklāstīta tālruņa saruna ar ASV iestādēm.

81 Tomēr ir jānorāda, ka prasītāja tikai pieļauj, nekādi to nepierādot, ka pastāv papildu dokumenti, kam bijusi ietekme uz Komisijas galīgajiem secinājumiem.

82 Tādējādi prasītāja nevar apgalvot šādu dokumentu nepaziņošanu sava pamata atbalstam.

83 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu — nekonsultēšanos ar dalībvalstīm "laikus" Padomdevējas komitejas ietvaros par trīsdurvju ledusskapju izslēgšanu no attiecīgās preces definīcijas

— Lietas dalībnieku argumenti

84 Prasītāja norāda, ka saskaņā ar pamatregulas 15. panta 2. punkta otro teikumu (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 15. panta 2. punkta otrais teikums) Padomdevējas komitejas priekšsēdētājs dalībvalstīm[,] cik drīz vien iespējams, bet ne vēlāk kā 10 darbdienas pirms šīs komitejas sanāksmes, sniedz visu būtisko informāciju.

85 Šis noteikums šajā lietā esot pārkāpts, jo Padomdevēja komiteja neesot varējusi sniegt savu atzinumu, pilnībā zinot faktus, jo tās locekļiem netika paziņota visa būtiskā informācija 10 darbdienas pirms tās 2006. gada 19. un 20. jūlija sanāksmes; tikai 2006. gada 14. jūlijā tie tika informēti par Komisijas lēmumu no attiecīgās preces definīcijas izslēgt trīsdurvju ledusskapjus.

86 Šis 10 darbdienu termiņš esot ticis iekļauts pamatregulā, lai nodrošinātu ieinteresēto personu tiesību ievērošanu un tiesisko noteiktību. Pienākums pienācīgi konsultēties ar dalībvalstīm Padomdevējas komitejas ietvaros esot būtiska formalitāte, jo tā var ietekmēt pieņemtā galīgā akta saturu. Konsultēšanās ar dalībvalstīm varot vedināt Komisiju grozīt savu nostāju.

87 Prasītāja piebilst, ka Komisijas izmantotais pavērsiens attiecībā uz attiecīgās preces definīciju esot radījis "pilnībā jaunas debates", kurām padomdevējas komitejas locekļiem esot bijis vajadzīgs laiks, lai sagatavotos.

88 Padome apstrīd prasītājas argumentu pamatotību.

— Vispārējas tiesas vērtējums

89 No lietas materiāliem izriet, ka 2006. gada 19. un 20. jūlija sanāksmes laikā Padomdevēja komiteja lēma par Komisijas priekšlikumu par galīgajiem pasākumiem, ņemot vērā informāciju, kuru dalībvalstis pilnībā saņēma tikai 14. jūlijā.

90 No tā, pretēji tam, kas noteikts pamatregulas 15. panta 2. punktā, izriet, ka dalībvalstīm 10 darbdienas pirms sanāksmes netika sniegta visa būtiskā informācija, lai lemtu par Komisijas lēmumu no attiecīgās preces definīcijas izslēgt trīsdurvju ledusskapjus.

91 Tomēr šis pamatregulas 15. panta 2. punktā noteiktā termiņa pārkāpums kā tāds nerada tādu formas prasību pārkāpumu, kas padarītu nelikumīgu dalībvalstu konsultācijas procedūru Padomdevējas komitejas ietvaros un tādējādi arī attiecīgās preces definīciju apstrīdētajā regulā.

92 Saskaņā ar Regulas Nr. 461/2004, ar ko šajā ziņā grozīta pamatregula, 17. apsvērumu, "lai dalībvalstīm dotu pietiekami daudz laika izskatīt šo informāciju", Padomdevējas komitejas ietvaros dalībvalstīm paziņotā informācija "jānosūta", vēlākais, 10 dienas pirms Padomdevējas komitejas priekšsēdētāja noteiktā sapulces datuma.

93 No šī apsvēruma formulējuma, it īpaši no vēlējuma izteiksmes lietojuma (franču valodā "devraient"), var secināt, ka attiecīgā termiņa neievērošana nepadara spēkā neesošu konsultāciju ar dalībvalstīm procedūru, bet, tieši pretēji, — tā var atbilst pamatregulas 15. panta 2. punktam, ja dalībvalstīm faktiski ir pietiekami daudz laika, lai pārbaudītu informāciju, ko tām nosūtījis Padomdevējas komitejas priekšsēdētājs (pēc analoģijas skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 14. decembra spriedumu lietā T-317/02 *FICF* u.c./Komisija, Krājums, II-4325. lpp., 188. punkts un tajā minētā judikatūra).

94 Prasītāja nav pierādījusi, ka dalībvalstīm būtu ticis liegts laiks, kas vajadzīgs, lai pienācīgi uzzinātu par informāciju saistībā ar Komisijas noteikto attiecīgās preces jauno definīciju, un ka tādēļ padomdevēja komiteja būtu varējusi pieņemt savu atzinumu, pilnībā nezinot faktus.

95 No lietas materiāliem izriet pretējais — ka jautājumu saistībā ar attiecīgās preces definīciju dalībvalstu pārstāvji bija detalizēti pārsprieduši dažādās Padomdevējas komitejas sanāksmēs, kuras notika izmeklēšanas laikā, un ka šī definīcija tostarp tika aplūkota dokumentos saistībā ar galīgajiem pasākumiem, kurus Komisija nosūtīja dalībvalstīm 2006. gada 5. jūlijā.

96 Tādējādi ir jāsecina, ka pamatregulas 15. panta 2. punktā noteiktā termiņa neievērošana nevar ietekmēt konsultāciju procedūras iznākumu, ne arī tādējādi ietekmēt attiecīgās preces definīciju, kas galīgi noteikta apstrīdētajā regulā (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 1991. gada 10. jūlija spriedumu lietā T-69/89 *RTE*/Komisija, *Recueil*, II-485. lpp., 27. punkts, un 1997. gada 27. novembra spriedumu lietā T-290/94 *Kaysersberg*/Komisija, *Recueil*, II-2137. lpp., 88. punkts).

97 Tādējādi veltīgi Itālijas Republika tiesas sēdē apgalvoja, ka attiecīgā termiņa neievērošana liedz padomdevējas komitejas locekļiem iespēju pienācīgi apstrīdēt attiecīgās preces definīcijas maiņu.

98 Šajā ziņā turklāt ir jānorāda, ka Padome precizēja, kas nav ticis apstrīdēts, ka, lai gan atsevišķas dalībvalstis šīs sanāksmes laikā bija lūgušas un saņēmušas papildtermiņu, kas beidzās 2006. gada 27. jūlijā, lai rakstveidā iesniegtu savu atzinumu par Komisijas priekšlikumu par galīgajiem pasākumiem, neviena no tām tomēr netika paziņojusi, ka šis termiņš ir nepietiekams, ne arī lūgusi citu papildtermiņu lēmuma pieņemšanai.

99 Šādos apstākļos otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu — apstrīdētās regulas nepietiekamu pamatošanu attiecībā uz attiecīgās preces definīciju

— Lietas dalībnieku argumenti

100 Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētās regulas pamatojums attiecībā uz attiecīgās preces definīciju, kas tajā tika noteikta galīgi, neļauj tai saprast, nedz arī apstrīdēt galīgo secinājumu, ko šajā ziņā izdarījušas Padome un Komisija, pamatotību un neļauj Vispārējai tiesai īstenot savu tiesas kontroli šajā sakarā.

101 Ņemot vērā Komisijas pavērsiena būtisko raksturu un novēlotību, definējot attiecīgo preci, apstrīdētās regulas pamatojums esot nepietiekams, lai ļautu saprast izmantoto motivējumu, atbildot uz vairāku gadu gaitā plaši attīstītajiem argumentiem un sniegtajiem pierādījumiem attiecībā uz šo jēdzienu.

102 Tā vietā, lai paziņotu par savu jauno attiecīgās preces definīciju, pamatojot to ar iepriekš izmantotiem faktiem un pierādījumiem, iestādēm esot bijis jāizskaidro, kādēļ lielo aukstumkameras—saldētavas apvienojumu iekšējās konfigurācijas kritērijam, kas pamatots vienīgi ar fiziskām īpašībām, bija jāaizstāj to ārējo īpašību kritērijs jeb vismaz divu atsevišķu blakusesošu un vērtņdurvju esamība, kas līdz tam brīdim tika uzskatīts par pienācīgu gan attiecībā uz iekārtu fiziskajām īpašībām, gan attiecībā uz patērētāju uztveri.

103 Iestādes neesot varējušas nekavējoties svītrot šo pēdējo minēto parametru, kad ieinteresētās personas un Komisija par to bija asi debatējušas un tas tika uzskatīts par būtisku atbalstu sākotnējai attiecīgās preces definīcijai. Apsvērums, ka patērētāju uztvere vairs nebija izšķiroša, neesot ticis pietiekami pamatots. Ja Savienības iestādes kā šajā lietā noraida pretrunīgas patērētāju aptaujas, tām ir jāpaskaidro, kādēļ šāda pretruna tām ir īpaši traucējoša.

104 Apstrīdētās regulas apsvērumos esot izklāstīts, ka Savienības iestādes tika vedinātas izslēgt trīsdurvju modeli no attiecīgās preces definīcijas pēc tam, kad detalizētāk bija pārbaudītas atsevišķu pētniecības institūtu un klasifikācijas organizāciju nostājas atbilstoši papildu pierādījumiem, kurus *LG* esot iesniegusi pēc galīgā informācijas dokumenta nosūtīšanas.

105 Pirmkārt, *LG* neesot sniegusi nevienu papildpierādījumu, bet tikai atkārtoti apliecinājusi, ka preces iekšējā konfigurācija bija svarīgāka par tās ārējām fiziskām īpašībām, un pārsūtījusi 2006. gada 10. jūlija vēstuli no kāda institūta, kurā atkārtots atzinums, ko tas sniedza Komisijai 2006. gada aprīlī, un pārmetusi tai šī atzinuma neievērošanu galīgās informācijas dokumentā.

106 Otrkārt, Padome un Komisija neesot paskaidrojušas, kāpēc atsevišķu pētniecības institūtu un klasifikācijas iestāžu, vairums no kuriem blakusdurvju aukstumkameras—saldētavas apvienojumus klasificē atkarībā no to iekšējās konfigurācijas, nevis atkarībā no durvju izvietojuma, nostāja ir likusi tām secināt, ka no fizisko īpašību viedokļa trīsdurvju modelis nevar tikt uzskatīts par blakusdurvju aukstumkameras–saldētavas apvienojumu segmentu. Tās arī neeesot pārbaudījušas šo "vadošo" organizāciju autoritāti.

107 Turklāt Padomei un Komisijai esot bijis jāpaskaidro, kāpēc atsevišķi kopš 2005. gada oktobra lietas materiālos esoši pierādījumi netika uzskatīti par pārliecinošiem izmeklēšanas mērķiem un kāpēc tās neņēma vērā tādus citus pierādījumus kā neatkarīgu patērētāju organizāciju publikācijas, atsevišķas no kurām attiecas tieši uz trīsdurvju aukstumkameras–saldētavas apvienojumiem.

108 Prasītāja piebilst, ka iestādēm nav tādas prakses nodalīt attiecīgās preces definīcijas iekšienē, ja vien segmenti nav "skaidri nodalīti". Šajā lietā neesot "skaidra nodalījuma" starp blakusdurvju divdurvju un trīsdurvju aukstumkameras–saldētavas apvienojumiem. Iestādes neesot paskaidrojušas, kādēļ, ja nav "skaidra nodalījuma", tās uzskata, ka tām pašām būtu jāveic nodalījums.

109 Visbeidzot, prasītāja uzskata, ka iestāžu veiktās "pēkšņās" pārmaiņas radīja "pēdējā brīža lobēšana", pierādījumi par ko tomēr neesot parādījušies apstrīdētās regulas pamatojumā.

110 Padome apstrīd prasītājas argumentu pamatotību.

— Vispārējās tiesas vērtējums

111 Ir jāatgādina, ka Savienības iestādes akta pamatojumam skaidri un neapšaubāmi jāparāda iestādes, akta autores, argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām zināt noteiktā pasākuma attaisnojumus un aizsargāt savas tiesības un tiesai veikt kontroli (Pirmās instances tiesas 2005. gada 27. septembra spriedums apvienotajās lietās

T-134/03 un T-135/03 *Common Market Fertilizers*/Komisija, Krājums, II-3923. lpp., 156. punkts).

112 Prasība norādīt pamatojumu ir izvērtējama, ņemot vērā attiecīgās lietas apstākļus, it īpaši akta saturu, norādīto iemeslu dabu un lēmuma adresātu vai citu ar šo lēmumu tieši un individuāli skarto personu interesi saņemt paskaidrojumus (Tiesas 1998. gada 2. aprīļa spriedums lietā C-367/95 P Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, *Recueil*, I-1719. lpp., 63. punkts).

113 Jautājums par to, vai akta pamatojums ir pietiekams, ir jāizvērtē ne tikai attiecībā uz tā formulējumu, bet arī kontekstu, kā arī attiecībā uz visiem konkrēto jautājumu reglamentējošiem tiesību noteikumiem (Tiesas 1996. gada 29. februāra spriedums lietā C-56/93 Beļģija/Komisija, *Recueil*, I-723. lpp., 86. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *Kaysersberg*/Komisija, 150. punkts).

114 Ja regula, ar ko piemēro galīgos antidempinga maksājumus, kā šajā lietā ietilpst pasākuma kopuma vispārējā sistēmā, netiek prasīts, lai tās pamatojumā tiktu precizēti dažādie (dažkārt daudzskaitlīgi un sarežģīti) faktiskie un tiesiskie apstākļi, par ko ir regula, ne arī lai iestādes ieņemtu nostāju attiecībā uz visiem ieinteresēto personu norādītajiem argumentiem. Tieši pretēji — pietiek ar to, ka akta autors izklāsta faktus un juridiskos apsvērumus, kam ir būtiska nozīme apstrīdētās regulas kontekstā.

115 Ir skaidrs, ka regulas, ar ko nosaka antidempinga maksājumus, ir jānovērtē, ņemot vērā arī informāciju, ko ieinteresētajām personām nosūtījušas Savienības iestādes, un to sniegtos apsvērumus izmeklēšanas procesā. Tomēr iestādēm nav pienākuma īpaši pamatot dažādu ieinteresēto personu norādīto argumentu neņemšanu vērā. Pietiek ar

to, ka regulā ir skaidrs pamatojums galvenajiem to analīzes faktiem, jo šis pamatojums var izskaidrot iemeslus, kuru dēļ tās noraidījušas atbilstošos argumentus, kurus puses norādīja administratīvajā procesā.

116 Turklāt regula, ar ko nosaka antidempinga maksājumus saistībā ar izmeklēšanas procedūru, ir pamatojama vienīgi ar attiecībā uz visiem elementiem — gan faktiem, gan tiesībām, kuri ir būtiski šajā aktā, — sniegto vērtējumu. Pienākuma norādīt pamatojumu mērķis nav izskaidrot iestādes nostājas attīstību administratīvā procesa laikā, un tādējādi tas nav paredzēts, lai pamatotu galīgajā aktā pieņemtā risinājuma neatbilstību pagaidu nostājai, kura ir izklāstīta šī procesa laikā ieinteresētajām personām nosūtītajos dokumentos, lai ļautu tām darīt zināmus savus apsvērumus. Šis pienākums tādējādi neliek iestādei izskaidrot, kāpēc kādā noteiktā administratīvā procesa posmā pieņemtā nostāja izrādījusies nepamatota.

117 Šajā lietā, kā tas izriet no apstrīdētās regulas 10. un 11. apsvēruma, attiecīgās preces definīcija ir balstīta uz divpusēju pieņēmumu par lielo aukstumkameras–saldētavas apvienojumu tirgus tradicionālo iedalījumu trīs segmentos (skat. šī sprieduma 6. punktu) un "skaidro nodalījumu" starp šiem trim segmentiem.

118 Lai noteiktu, vai lielie trīsdurvju aukstumkameras–saldētavas apvienojumi ietilpst apakšā uzstādāmu apvienojumu segmentā vai blakusdurvju apvienojumu segmentā, Komisija apstrīdētās regulas preambulas 13. apsvērumā, pirmkārt, ir definējusi attiecīgo preci, pamatojoties uz tās ārējām īpašībām, proti, vismaz divu atsevišķu blakus novietotu durvju esamību, vienlaikus pamatojoties uz preces fiziskajām īpašībām un patērētāju uztveri, kamēr prasītāja trīsdurvju modeli definējusi un pieteikusi kā blakusdurvju ledusskapi.

119 Šajā pašā apsvērumā ir precizēts, ka šajā izmeklēšanas sagatavošanas posmā Komisija neuzskatīja, ka atšķirīgais aukstumkameras un saldētavas nodalījumu izkārtojums blakusdurvju aukstumkameras–saldētavas apvienojumos un trīsdurvju modelī ir izšķirošais nodalīšanas kritērijs, kas ļauj no attiecīgās preces definīcijas izslēgt trīsdurvju modeli, neesot izšķirošiem pierādījumiem un kopīgi izmantotai blakusdurvju aukstumkameras–saldētavas apvienojuma definīcijai.

120 Kā izriet arī no apstrīdētās regulas preambulas 14. apsvēruma, Komisija tomēr uzskatīja, ka izmeklēšanas gaitā jāveic plašāka atsevišķu galveno pētniecības institūtu un klasifikācijas iestāžu pausto nostāju vērtējums, no kuriem vairums blakusdurvju aukstumkameras–saldētavas apvienojumus klasificē atkarībā no to iekšējās konfigurācijas, nevis pēc to durvju izvietojuma.

121 Šajā pašā apsvērumā ir precizēts, ka Komisijai tādējādi bija jāpārskata pagaidu regulā norādītā attiecīgās preces definīcija un, pamatojoties uz fiziskām īpašībām, noteikti jāizslēdz no blakusdurvju aukstumkameras–saldētavas apvienojuma trīsdurvju modelis, kā tas izriet no apstrīdētās regulas preambulas 15. apsvēruma.

122 Šajā ziņā apstrīdētās regulas 14. apsvērumā ir precizēts, ka Komisija noraidīja patērētāju uztveres kritēriju, jo bija aplami atbalstīt secinājumus, kas ir izteikti par vai pret trīsdurvju ledusskapju iekļaušanu definīcijā, ņemot vērā pretrunīgos patērētāju aptauju rezultātus, kurus prasītāja un Kopienas ražošanas nozare iesniedza savu attiecīgo uzskatu pamatošanai.

123 Šajos apstākļos, kā arī izklāstīts apstrīdētās regulas preambulas 15. apsvērumā, iestādes uzskatīja, ka trīsdurvju modelis ietilpst apakšā uzstādāmu aukstumkameras–saldētavas apvienojumu segmentā, nevis blakusdurvju apvienojumu segmentā.

124 Tādējādi ir jāuzskata, ka iestādes ir pietiekami pamatojušas savu lēmumu izslēgt trīsdurvju aukstumkameras–saldētavas apvienojumus no attiecīgās preces definīcijas, norādot, ka patērētāju aptaujas ir pretrunīgas, tādējādi no šī secinājuma izriet, ka šādas pretrunas dēļ no šīm aptaujām nevarēja tikt izdarīts neviens neapstrīdams secinājums par patērētāju uztveri.

125 Pēc tam, kad tās bija nolēmušas par nespēju pieņemt lēmumu, pamatojoties uz patērētāju uztveres kritēriju, iestādes pieņēma lēmumu, balstoties uz galveno pētniecības institūtu un klasifikācijas organizāciju nostāju, kuri lielākajā daļā blakusdurvju aukstumkameras–saldētavas apvienojumus klasificēja, pamatojoties uz to iekšējo konfigurāciju, nevis uz durvju izvietojumu.

126 Šāda atsauce ir pietiekams pamatojums apstrīdētajā regulā norādītajai attiecīgās preces definīcijai.

127 Prasītāja kļūdaini pārmet iestādēm, ka tās nav paskaidrojušas, kādēļ, neesot "skaidram nodalījumam" starp blakusdurvju divdurvju aukstumkameras–saldētavas apvienojumiem un trīsdurvju apvienojumiem, tās uzskatīja, ka nodalījums ir jāveic pašām: norādot, ka blakusdurvju aukstumkameras–saldētavas apvienojuma būtiskā īpašība ir nodalījumu izkārtojumā, iestādes ar šo pašu ir noteikušas šo kritēriju atbilstoši nodalījumam starp blakusdurvju aukstumkameras–saldētavas apvienojumiem un trīsdurvju apvienojumiem bez nepieciešamības sniegt plašākus paskaidrojumus šajā sakarā.

128 Turklāt ir jāatgādina, ka pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums ir pamats, kas balstās uz būtisku formas prasību pārkāpumu, un tas pats par sevi ir atšķirīgs no pamata par nepareizu lēmuma pamatojumu, kura pārbaudi veic, aplūkojot šī lēmuma pamatotību (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, 67. punkts; šajā ziņā skat. arī Pirmās instances tiesas 2009. gada 19. jūnija spriedumu lietā T-48/04 *Qualcomm*/Komisija, Krājums, II-2029. lpp., 179. punkts).

129 Lai ievērotu pienākumu norādīt pamatojumu, tādējādi pietiek, ka iestādes ir izklāstījušas, kā tās to ir darījušas, iemeslus, kuri tām ir likuši no attiecīgās preces definīcijas galīgi izslēgt trīsdurvju aukstumkameras–saldētavas apvienojumus pretēji tam, ko tās bija norādījušas sākotnējā definīcijā, kuras pagaidu raksturs turklāt bija skaidri norādīts tās preambulas 17. apsvērumā, bez pienākuma šīs izslēgšanas pamatošanai aplūkot visus administratīvā procesa gaitā aplūkotos faktu un tiesību jautājumus.

130 Šajos apstākļos ir jāsecina, ka apstrīdētās regulas pamatojums attiecībā uz attiecīgās preces definīciju ir ļāvis prasītājai, kura turklāt bija cieši iesaistīta administratīvajā procesā un šī iemesla dēļ labi pārzināja attiecīgās preces definīcijas problēmu, saprast un apstrīdēt galīgi pieņemtā risinājuma pamatotību un Vispārējai tiesai veikt savu tiesas kontroli šajā sakarā, kas turklāt izriet arī no ceturtā pamata pārbaudes.

131 Tādējādi prasītāja katrā ziņā nevar pamatoti atsaukties uz argumentu, ka attiecīgās preces definīcijas maiņu esot radījusi "pēdējā brīža lobēšana", par ko nav norāžu apstrīdētās regulas pamatojumā, jo no visa iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētajā regulā ir juridiski pietiekami izklāstīti faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas bija būtiski tajā izdarītā vērtējuma mērķiem.

132 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, trešais pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu — kļūdu tiesību piemērošanā, kas pieļauta, izvēloties attiecīgās preces definīcijas metodi

— Lietas dalībnieku argumenti

133 Prasītāja apgalvo, ka attiecīgās preces definēšanas metode ir pretrunā pamatregulas 1. panta 1. un 4. punktam tiktāl, ciktāl Padome nav ņēmusi vērā patērētāju uztveri.

134 Prasītāja norāda, ka atšķirības attiecībā uz attiecīgo ledusskapju fiziskajām īpašībām ir tik niecīgas, ka tām nav ietekmes uz šo preču galīgo izmantošanu. Fiziskās atšķirības pamatojot preču nošķiršanu tikai tad, ja tām ir nozīme patērētājam. Tā, lai gan ledusskapju fizisko īpašību atšķirības neietekmējot to galīgo izmantošanu, iestādes neesot varējušas ignorēt to ierobežoto ietekmi uz patērētāju uztveri. Tādējādi Padome esot kļūdījusies, šajā lietā noraidot pierādījumus saistībā ar patērētāju uztveri.

135 Šajā ziņā prasītāja norāda, ka tās 1988. gada 17. maija Regulā (EEK) Nr. 1418/88, ar ko nosaka antidempinga maksājumus Japānas izcelsmes virknes drukas punktmatricas printeru importam (OV L 130, 12. lpp.), Komisija pati uzskatīja, ka nelielām atšķirībām, kuras neattiecas uz preču būtiskām fiziskām un tehniskām īpašībām, būtu jāļauj izslēgt preču līdzību tikai tad, ja šo atšķirību rezultātā ļoti būtiski atšķiras attiecīgo preču pielietojums, to izmantošana vai tas, kā patērētāji t[ā]s uztver (Regulas Nr. 1418/88 preambulas divpadsmitais apsvērums). Ciktāl Savienības iestādes uzskatot, ka pierādījumi saistībā ar patērētāju uztveri neesot pārliecinoši, tām esot jānosaka plašāka attiecīgās preces definīcija, iekļaujot tajā trīsdurvju ledusskapjus.

136 Prasītāja precizē, ka tā neapstrīd Padomes attiecīgās preces definīcijas mērķiem veikto faktu vērtējumu, un norāda tikai uz vienu kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar metodi, kas izmantota attiecīgās preces definīcijā.

137 Padome apstrīd šī pamata pamatotību.

— Vispārējās tiesas vērtējums

138 Vispirms ir jānorāda, ka antidempinga izmeklēšanas ietvaros attiecīgās preces definīcijas mērķis ir palīdzēt izstrādāt tādu preču sarakstu, kuras attiecīgā gadījumā kļūs par antidempinga maksājumu priekšmetu. Šīs darbības nolūkā iestādes var ņemt vērā vairākus faktorus, tādus kā preču fiziskās, tehniskās un ķīmiskās īpašības, to

izmantojums, to savstarpēja aizvietojamība, patērētāja uztvere, izplatīšanas kanāli, ražošanas process, ražošanas izmaksas un kvalitāte.

139 Šajā lietā, kā izriet no trešā pamata pārbaudes, Padome apstrīdētās regulas preambulas 13. apsvērumā ir norādījusi, ka, kopš Komisija ir uzsākusi procesu, attiecīgās preces pārbaude tika veikta, ņemot vērā gan attiecīgo preču fiziskās un tehniskās īpašības, gan patērētāju uztveri. Apstrīdētās regulas preambulas 14. apsvērumā pēc pierādījumu, kā arī atsevišķu galveno pētniecības institūtu un klasifikācijas organizāciju nostājas pārbaudes, kuru mērķis bija nostiprināt blakusdurvju ledusskapju segmenta definīciju, pamatojoties uz nodalījumu iekšējo konfigurāciju, nevis uz durvju izvietojumu, Padome nonāca pie secinājuma, ka no fizisko īpašību viedokļa trīsdurvju modeļi nevar tikt uzskatīti par daļu no blakusdurvju aukstumkameras—saldētavas apvienojumu segmenta daļu. Pēc tam pārbaudījusi patērētāju uztveri, Padome uzskatīja, ka pierādījumi, ko šajā sakarā iesniegusi prasītāja un Kopienas ražošanas nozare, "ir savstarpējā pretrunā", kādēļ tie neļauj izdarīt skaidru secinājumu attiecīgās preces definīcijas mērķiem.

140 Tā jākonstatē, ka pretēji prasītājas apgalvotajam Padome ir pārbaudījusi pierādījumus saistībā ar patērētāju uztveri, tomēr nonākot pie secinājuma, ka šie pierādījumi ir pretrunīgi un tādējādi tie nav pārliecinoši attiecīgās preces definīcijas nolūkiem. Prasītājas arguments, ka Padome esot ignorējusi patērētāja uztveri, tādējādi ir jānoraida kā ar faktiem nepamatots.

141 Kas attiecas uz prasītājas tēzi, ka fiziskās atšķirības pamatojot preču nošķiršanu, tikai ja tām ir nozīme patērētājiem, ir jānorāda, ka tēzei nav pamatojuma ne pamatregulā, ne judikatūrā. Kā tas izriet no šī sprieduma 138. punkta, Savienības iestādes attiecīgās

preces definīcijas mērķiem var ņemt vērā dažādus faktorus, kuru starpā ir preču fiziskās, tehniskās un ķīmiskās īpašības, kam parasti ir būtiska vieta, bet kas tomēr nav noteikti prioritāras. Katrā ziņā nebūtu jāuzskata, ka atšķirības fizisko vai tehnisko īpašību ziņā ir būtiskas, ja tās atspoguļojas tikai patērētāja uztverē.

142 Turklāt attiecībā uz prasītājas pretenziju, ka ledusskapju atšķirības fizisko un tehnisko īpašību ziņā esot nelielas un sīkas, jānorāda tikai, ka šis faktiskais vērtējums apstrīdētajā regulā neparādās. No šīs regulas preambulas 14. un 15. apsvēruma izriet tieši pretējais, ka, novērtējot ledusskapju fiziskās īpašības, Padome lielāku nozīmi ir piedēvējusi to iekšējai konfigurācijai nekā durvju izvietojumam un turklāt uzskatījusi, ka šādi konstatētās atšķirības pamato, ka trīsdurvju modelis netiek uzskatīts par blakusdurvju aukstumkameras–saldētavas apvienojumu segmenta daļu. Prasītāja izvairās skaidri apšaubīt Padomes veikto faktu vērtējumu.

143 Tādējādi ir jākonstatē, ka pieņēmums, uz kuru balstās prasītājas arguments, ka pārbaudīto preču fiziskās un tehniskās īpašības parāda tikai nelielas atšķirības, balstās uz vienkāršu apgalvojumu, kura atbalstam nav sniegts neviens pierādījums tā materialitātes apstiprināšanai.

144 Šī iemesla dēļ ir jānoraida arī prasītājas prasība, ka, tā kā pierādījumi saistībā ar patērētāju uztveri nav tikuši uzskatīti par pārliecinošiem, attiecīgās preces definīcijā ir jāiekļauj trīsdurvju ledusskapji.

145 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ceturtais pamats ir jānoraida.

146 No tā izriet, ka prasība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

147 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

148 Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt Padomes un *LG* tiesāšanās izdevumus atbilstoši to prasījumiem.

149 *CECED* savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

150 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

151 Itālijas Republika un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Whirlpool Europe Srl* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes un *LG Electronics, Inc.* tiesāšanās izdevumus;

3) Itālijas Republika, Eiropas Komisija un Eiropas Mājsaimniecības iekārtu ražošanas padome (*CECED*) sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Meij Vadapalas Truchot

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2010. gada 13. septembrī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas ..... II - 5013

Tiesvedības priekšvēsture ..... II - 5017

1. Tirgus, par kuru tiek veikta izmeklēšana ..... II - 5017

2. Izmeklēšanas procedūras sākotnējais posms ..... II - 5018

3. Pagaidu regula ..... II - 5020

4. Izmeklēšanas procedūras pēcposms ..... II - 5021

5. Galīgās informācijas dokuments ..... II - 5022

6. Pārskatītais galīgās informācijas dokuments ..... II - 5023

7. Apstrīdētā regula ..... II - 5025

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi ..... II - 5026

Juridiskais pamatojums ..... II - 5030

1. Par apgalvoto Reglamenta 116. panta 6. punkta noteikumu pārkāpumu ..... II - 5030

2. Par prasījumiem atcelt tiesību aktu ..... II - 5031

Par pieņemamību ..... II - 5031

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 5031

Vispārējās tiesas vērtējums ..... II - 5032

Par lietas būtību ..... II - 5032

Par pirmo pamatu — prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu saistībā ar trīsdurvju ledusskapju izslēgšanu no attiecīgās preces definīcijas ... II - 5033

— Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 5033

— Vispārējās tiesas vērtējums ..... II - 5035

Par otro pamatu — nekonsultēšanos ar dalībvalstīm "laikus" Padomdevējas komitejas ietvaros par trīsdurvju ledusskapju izslēgšanu no attiecīgās preces definīcijas ..... II - 5038

— Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 5038

— Vispārējas tiesas vērtējums ..... II - 5039

Par trešo pamatu — apstrīdētās regulas nepietiekamu pamatošanu attiecībā uz attiecīgās preces definīciju ..... II - 5042

— Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 5042

— Vispārējās tiesas vērtējums ..... II - 5044

Par ceturto pamatu — kļūdu tiesību piemērošanā, kas pieļauta, izvēloties attiecīgās preces definīcijas metodi ..... II - 5050

— Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 5050

— Vispārējās tiesas vērtējums ..... II - 5051

Par tiesāšanās izdevumiem ..... II - 5054